

Zombor, 1925. április 28.

Apja kéményseprő-segéd, majd hivatalsegéd volt. Polgári iskolát végzett, három évig fémipari iskolába járt, lakatos szakmát tanult. 1941-től ügyvédi irodában kifutó, majd 1942-1944-ben ugyanott irodista, munka mellett egyetemre járt. 1944 őszén csatlakozott a jugoszláviai Petőfi-brigádhoz, harcokban vett részt, majd 1945. szeptemberben hazatért Magyarországra. 1945. októberben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, MDP tag, a Magyar Szocialista Munkáspártnak 1963-tól volt tagja. 1946 tavaszán a Belügyminisztérium alkalmazottja lett, a németek kitelepítésénél dolgozott, 1947-ben a Budapesti Rendőr-főkapitánysághoz került, 1949-ben visszahelyezték a BM-be. 1951. januártól az V. sz. Autójavító Vállalat üzemgazdasági osztályvezetője volt. 1952. áprilisban a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalat termelési osztályvezetője, később a termelési főosztály vezetője, a műszaki főosztály vezetője, majd 1963. szeptembertől főmérnök-helyettese volt. 1963-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karán villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1966. februárban a Kohó- és Gépipari Minisztérium Híradástechnikai Igazgatóság iparági főmérnöke lett, majd 1968. januárban kinevezték a KGM Távlati fejlesztési Főosztály főosztályvezetőjévé. 1975. novembertől a kohó- és gépipari miniszter, majd 1981. januártól az ipari miniszter helyettese volt. 1982. júniusban, nyugdíjba vonulása miatt az MSZMP KB Gazdaságpolitikai Osztálya beosztásából felmentését javasolta.